

apoi spărgându uşile şi ferestrele se încercau să străbata în intru, dăr nu putură reuşi din cauză că Albanezii, fiindu apăraţi de zidurile Bisericeii, trăgeu la ţintă asupra asediatorilor lor, din cari cei mai mulţi fiindu Zaporojeni năveléu cu multă sete ca să apuce diferite ornamente de argintú şi banii ce într'adinsú le aruncau Albanezii de pe ferestre, şi astú-felú cādéu morţi cu grămeşile din glónşele ce urmau după obiectele aruncate.

Acéstă disperată luptă, începându de la pranzú dură tótá nóptea, pōnē când cei impresuraţi, rămânēdu fōră muniţiunii, allergară la unú mişlocú de disperare : căci ei, despre revērsatulú điorilorú, trăgēdu-şí sábiile, eşiră şi se aruncară în mişloculú glótelorú Ottomane, unde, după unú inverşunatú măcelú, abia duoi, străbătēdu rāndurile inamicului, putură să scape. Aceştí Albanezi íşí rescumpērară sāngele fōrte scumpú, căci numărulú Turcilorú ucişí şi rāniţi în acéstă luptă, mai cu sémá alú Tátarilorú şi Zaporojenilorú, trecu peste 800 ómeni, după informaţiunile positive ce avuiú ocaşiune a lua de la creştinií cari stāruisserá la immormentarea morţiilorú şi la transportarea rānişilorú la spitaluri.

Dupē ce se impliniră tóte aceste fapte, Kehaia-beiu care, după mórtea lui Sawa, priimi şi gradulú de Paşá de 2 tuiuri, proclamă în tóte đillele prin oraşú amnistia tutulorú acellora, carií luasserá parte la rescólá, conformú ordinilorú ce priimea de la